

29.12.57, יום א'

הגיעו שמעון וחיים. באו אצלי יחד עם משה ומאיר. שוחחו שלוש שעות

עם שראוס. נוכחה גם אשתו שחיה מזכירתו. דיברו על 1) רכש וקשרים

צבאיים, 2) עניינים מדיניים, 3) סיני.

השיחה נפתחה ב"פרטום". שראוס שאל על המשבר. שמעון הסביר לו המצב.

דיבר על דליפה. שטרוס הביע דאגה אם הדליפה באה מגרמניה. כי שם ידעו רק

3 על העניין שראוס, מזכירתו וראש לשכתו (גם פוגל, עהונאי, אבל שטרוס

בטוח שהוא דווקא נאמן ודיסקרטי). אם הדליפה באה מישראל לא איכפת לו.

ואשר לצוללות: הצי הגרמני יחתום בחודשי יאנואר - מרץ 1958 חוזה עם

המספנות הבונות צוללות על פי ספציפיקציה של חצבא (גם האיטלקים מעוניינים

בצוללות אלו). שטרוס מציע שקציני חיל הים שלנו יחתמו יחד עם הצי הגרמני

על הצוללות. הצי יהיה אחראי לחוזה. צוללת עולה 3/4 מיליון דולר.

האמריקנים נותנים למספנה מכשירי גילוי של צוללות זרות.

האחראי לתכנון הצוללות הוא אדמירל פיטר - עובד במשרד הבטחון.

שטרוס יקרא לו ויאמר לו כי ישראל היא ידידה המעוניינת בצוללות. ינחן

לאנשינו להתאמן בגרמניה, אם נרצה, וימצא כיתוי מחאים לדבר. הוא מוכן גם

לשלוח צוללות אם אנו מעוניינים בכך.

בצרפת נפגשו שמעון וחיים עם בורגס מונורי. אמרו לו שחיים יחליף

את משה. בורגס סיפר כי אחרי מועצת נאט"ו החליטו גרמניה, צרפת ואיטליה

לארגן pool של נשק ומחקרו. ה-pool יתנהל ע"י שלוש שרי הבטחון של

שלוש המדינות, ובמקביל תהיה וועדה טכנית לדיון על סטנדרטיזציה של נשק.

בורג'ס הדגיש עד כמה חשוב הקשר בין גרמניה וישראל בשביל חיזוק הקשרים
עם צרפת. אדנאור היה הכוכב בועידה נאטו. ה-

סיפרו על השיחה עם שטרויס. זה (שטרויס (? אישר זאת. סיפר כי

ב-20 ליאנואר יפגשו הסלושה בבון למטרה זו. הוא רוצה כי נציג ישראל
ישתתף - רצוי אזרח. רוצה שנשתתף בשתי ועדות: 1) טכנית, 2) שר שרי בטחון.
הוועדה הטכנית תתכנס פעמים לחודש. דרוש מוכחה לנשק מצדנו (משה מחייב
השתתפותי בועדה שרי בטחון). מיתחו נשק נגד סנקים - קליס. שמו
לגרמנים יש סימולי נשק שונים. מכינים יחד עם הצרפתים סנק כינוני יסתיים
ב-1961.

חברינו סיפורו לשטראוס על שיחת גיורא ואדנאור. אחרי המבישה
הראשונה של שמעון עם שטרוס - סיפר שטרויס לאדנאור חוכן השיחה. והזקן
אישר עמדהו. לא הזכיר בשיחה שם שר החוץ. רשמיו בועידה נאטו - דניה
ונורבגיה חלשות. האנגלים אינם סומכים רק על האמריקנים. גם הצרפתים והגרמנים
חייבים לסמוך על עצמם קודם כל. יש למתח צוללות שיוכלו לירות קליעים ארוכי
טווח שיגנו על הים הבלטי.

המזדה החיכוך היה חייב לתמוס מקום מרכזי בנאטו. זוהי זירת
ההתנגשות העיקרית עם הגוש הסובייטי. אם לא - יפסיד המערב המערכה העיקרית
(רעה שטראוס).

בורגס ושטרוס טוענים כי יחס האמריקנים לישראל הוא יותר חם מאשר
נדמה לנו. שטרוס כפגש עם מנדרס. מצא בו יחס טוב לישראל ולרעיון קברי
ישראל עם נאטו. באיסלמה מצא כי שר הבטחון האיטלקי מתייחס טוב לישראל.

לעומת זאת מלה (שר החוץ) מציע להציל מה"ת מהרוסים (?). השגרירים
הגרמנים מדווחים על כבוד לגרמניה מצד הערבים. בסברואר 1955 פנו המצרים
לגרמנים בבקשת עזרה לסכר אסוואן. אבל האמריקנים היססו. נהרו שלח מכתב
לנאצר והציע פגישה עם צו-אנ-ליי בוועידה בנרונג. נהרו שידך צו-אנ-ליי עם
נאצר, אח"כ עם הצבים ולבסוף עם הרוסים.

שטראוס סבור שזה יהיה משנה מצד המערב לעזור לנאצר. בוועידה נאסו
הסכים כמעט כולם שיש לחזק את ישראל. יש סולידריות אירופית, וקשרי גרמניה
וצרפת מתהדקים. שטראוס רואה סכנה בצוללות הסובייטיות גם למערב. לרעת
שמעון נובע יחס שטראוס (1) משנאה לרוסיה ומחד ממנה, (2) מהרצאה לצח"ל,
(3) מהכרה באינטרסים של אירופה, ככוח משותף במה"ת ובאפריקה.

יש בנק משותף של שש מדינות אירופה בסכום של 600 מיליון דולר.

רוצים להטקיע בנקט ובמפעלים אחרים.

באישורו של אדנאור מטפל שטראוס במקום שר החוץ ביחסים עם ישראל.

הוא רואה חשיבות מיוחדת בסוריות הקטרים, נביחוד בענין ה"פול".

שמעון וחיים טגשו את לוו ובורגס לפני הנסיעה לגרמניה. התנהל מו"מ

בין צרפת וארה"ב על נשק אטומי. לוו השתתף בשיחה. לע"ע אמריקה מוכנה

למסור רק סודות לא חשובים, כי על פי החוק אסור למסור. רק במאי יבוטל

אולי החוק. הצרפתים מקווים שאולי יכנסו ל"קלוב" האטומי. דורשים מאתנו

שמירה בסוד על הוטרורים לעוד שבועים. מכינים רפורמה לבחירות. בורגס הילל

פעולה מינו בנאסו לכובת ישראל.

יש להחליט: (1) אם להשתתף בוועידת שרי הבטחון (21 ביאנואר),

(2) לשלוח איש מחיל הים, (3) לשלוח איש שריון.

משה בעד 1, שמעון נגד. הצעה שקודם כל נשלח איס חה"י ואיש שריון.

נברר אב שני חסריט האחרים (צרפת ואיטליה) כסכים להפחתת מחננו - ואז נראה.

שמעון מציע כי שנער יודיע שאין הוא עוסק בשום ענין הנוגע לנשק.

חיים הוסיף: האמריקנים הציעו לצרפתים קליע נייח (מעין תומח עם טווח של 1500 מיל. הצרפתים מחנדים לקליע זה. ארה"ב רוצה שראש האטום יהיה ברשות ארה"ב ובפיקוחה. צרפת הציעה - בסיקוח נאטו.

שטראוס נמשש עם סורי, שהטביר לו כי האויב העיקרי הוא כרינה ישראל. שטראוס ענה: עד מלחמת העולם השניה צרפת היחה האויב הראשי, עכשיו - רוסיה, וגם לסוריה האויב הוא לא ישראל אלא רוסיה. אין שטראוס מעריך הדוקטרינה של אייזנהוייר בשביל מלחמה קרה; בשביל מלחמה חמה - כן. הרוטים אינם חושכים על מלחמה, אלא בוסכים בחתירות וסומכים על המחד: גם בסקנדינביה וגם במה"ת.

הברכנים רוצים לבנות צוללות במנוע אטומי.

- באו אצלי בזו אחר זו משלחות: הטרוגרסיכים (רוזן וקול), אח"ע (בר יהודה, ובן אהרון), מפ"מ. מצדנו חתהף אשכול ואנכי. הטרוגרסיבים הציעו תיקונים לא חשובים. בן אהרון העיר שחי הערות: 1) הצעותיהם (הוגשו בכתב זוהי החורה כולה לחיסול המשבר, בחנאי שיבוטל חגיגות, 2) ביחס לסעיף 3 שלהם: הרשות להימנע בכלל. התפתרו ופיסורים - רק לפי חוק המעבר הקיים.

עליזה רשמה כל שלוש השיחות.

- בבוקר לפני הכל ראייה אח קול בביהי וחברתי לו חשיבות קיום
הקואליציה, ולו גם קטנה, עד יולי 1959.

יצאחי אה"צ לירוסלים. ולפנות ערב נמשו חברינו. אשכול עומד על
בטול חביעת ההתפטרות במקרה של 2/3. הודעתי שמחר אודיע לממשלה על ההתפטרות,
אבל לא אגיש ההתפטרות לפני ישיבת המרכז. המרכז יחליט מה שיחליט על הנאי
הקמת הקואליציה החדשה.

- לפני פגישת החברים נמשחי עם י.מ. לויין, הסברתי לו חומר המצב
הבטחוני, המבחנים המדיניים ואולי הצבאיים הצפויים לנו, החכרה בממשלה
יציבה ויעילה עד יולי 1959, והזעתי לו שלא יצביע נגד כאשר נהג בעבר. אמר
שיחיעץ עם חבריו ויודיע לי או הערב או מחר בבוקר. לבסוף דיבר על תביעות.
אכרחי שכל חביעה צודקת תסומק - במידה שיהיה האפשרות לעשות זאת. לא רצה
לחילופין יחד עם מינץ ואחי, ויצחק אמר לי שגם מינץ אינו רוצה בכך.

30.12.57, יום ב' ז' טבת תשי"ח

ביום 19.12.57 אמר לי איסר כי מסתמן מפנה בחלק מהערבים לגבי

התארגנותם. הדבר חזל במקי. הקומוניסטים הערבים רוצים בארגון אירידנטיסטי.

מקי היהודי מתנגד. יש עכשיו נטיה אצל הקומוניסטים הערבים לצאת מהמפלגה

ולהתארגן כארגון לאומני ערבי בקשר עם הלאומנים מעבר לגבול. דבר זה נעשה

בחיאום עם המדיניות הסובייטית. ידגלו בהגדרת עצמית של הערבים בישראל.